

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 111

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 5 martie 2001

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 236 din 21 noiembrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, precum și ale art. 23 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată	1-3	300.	
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
			— Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectul de emisiune al obligațiunilor de stat cu dobândă denominate în valută, seriile VAL 1 USD 2002, VAL 2 USD 2002, VAL 3 USD 2002, VAL 4 USD 2002, VAL 1 DM 2002, VAL 2 DM 2002, VAL 3 DM 2002 și VAL 4 DM 2002
			3-4

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 236 din 21 noiembrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, precum și ale art. 23 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, precum și ale art. 23 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

republicată, excepție ridicată de Maria Toma în Dosarul nr. 4.964/C/1999 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, precum și a părților: Maria Toma, Heidi Nagy și Comisia județeană Timiș pentru aplicarea Legii nr. 112/1995 de pe lângă Consiliul Județean Timiș, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca fiind nefondată, deoarece apreciază că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 aprilie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 4.964/C/1999, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, precum și ale art. 23 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată**, excepție ridicată de Maria Toma cu ocazia soluționării cererii de apel formulate de aceasta împotriva Sentiinței civile nr. 4.477/1999, pronunțată de Judecătoria Timișoara într-un litigiu având ca obiect o contestație privind aplicarea Legii nr. 112/1995.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 2 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 contravine art. 15 alin. (2) din Constituție, „în măsura în care expresia *«sunt libere»* poate fi interpretată ca retroactivând și referindu-se și la apartamentele care erau libere înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 112/1995, dar care, la acea dată, erau ocupate de chiriași pe baza unor contracte de închiriere legal încheiate anterior“. În ceea ce privește dispozițiile art. 23 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit cărora nu pot face obiectul excepției prevederile legale a căror constituționalitate a fost stabilită conform art. 145 alin. (1) din Constituție, se apreciază că acestea contravin art. 21 din Constituție, care consacră accesul liber la justiție, precum și prevederilor constituționale ale art. 144 lit. c), care stabilesc competența Curții de a hotărî asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești.

Tribunalul Timiș — Secția civilă, exprimându-și opinia, consideră că dispozițiile art. 23 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992, republicată, nu au legătură cu obiectul litigiului, iar cu referire la neconstituționalitatea art. 2 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 apreciază că excepția este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, se consideră că soluționarea cauzei nu depinde de dispozițiile art. 23 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, iar „art. 2 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 nu este în contradicție cu principiul neretroactivității legii“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului (*„Persoanele prevăzute la art. 1 beneficiază de restituirea în natură, prin redobândirea dreptului de proprietate asupra apartamentelor în care locuiesc în calitate de chiriași sau a celor care sunt libere, iar pentru celelalte apartamente primesc despăgubiri în condițiile art. 12“*), precum și ale art. 23 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea

Curții Constituționale, republicată (*„Nu pot face obiectul excepției prevederile legale a căror constituționalitate a fost stabilită potrivit art. 145 alin. (1) din Constituție [...]“*).

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege contravin art. 15 alin. (2), art. 21 și art. 144 lit. c) din Constituție, care prevăd:

— Art. 15 alin. (2): *„Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.“*;

— Art. 21: *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.“*

(2) *Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.“*;

— Art. 144 lit. c): *„Curtea Constituțională are următoarele atribuții [...]“*:

c) *hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată și, în consecință, urmează să fie respinsă.

I. În legătură cu susținerea autorului excepției, potrivit căreia „art. 2 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 este neconstituțional în măsura în care expresia *«sunt libere»* poate fi interpretată ca retroactivând și referindu-se și la apartamentele care erau libere înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 112/1995, dar care, la acea dată, erau ocupate de chiriași pe baza unor contracte de închiriere legal încheiate anterior“, Curtea Constituțională constată că textul de lege criticat, *eo ipso*, nu conține dispoziții cu caracter retroactiv, astfel că nu contravine art. 15 alin. (2) din Constituție.

Așa fiind, Curtea Constituțională nu poate admite excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. 1 din Legea nr. 112/1995.

II. Cea de-a doua critică de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 23 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, dispoziții în legătură cu care se susține că ar contraveni principiului constituțional al liberului acces la justiție, consacrat de art. 21, precum și prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție, referitoare la atribuția Curții Constituționale de a hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în fața instanțelor judecătorești.

Analizând actele dosarului, Curtea Constituțională reține că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992, republicată, a fost ridicată într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații privind aplicarea Legii nr. 112/1995, cauză în care autorul prezentei excepții a invocat mai întâi neconstituționalitatea dispozițiilor art. 2 alin. 1 din această din urmă lege. În notele scrise depuse la dosar se arată că Tribunalul Timiș, în fața căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, a reținut că „nu poate fi sesizată Curtea Constituțională, deoarece aceasta s-a pronunțat deja în sensul că art. 2 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 este constituțional (Decizia nr. 73/1995)“ și că, în consecință, acest text „nu mai poate face obiectul unei excepții de neconstituționalitate, astfel cum dispune art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992“. În acest context același autor a ridicat și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992, republicată.

Examinând susținerile autorului excepției, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 23 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992, republicată, care stabilesc că *„Nu pot face obiectul excepției prevederile legale a căror constituționalitate a fost stabilită potrivit art. 145 alin. (1) din Constituție [...]“*, nu sunt incidente în cauză și, în consecință, excepția de neconstituționalitate a acestui text de lege urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă. Această soluție se impune în temeiul prevederilor alin. (1) al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit cărora *„Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi*

sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei”, dispoziții coroborate cu cele ale alin. (6) al aceluiași articol, text care stabilește că într-o asemenea situație „[...] excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1) [...]”.

Într-adevăr, prin Decizia nr. 73 din 19 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 8 august 1995, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 2 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 (prevederi care formează obiectul controlului și în prezenta cauză) sunt constituționale; această decizie a fost pronunțată în cadrul controlului anterior de constituționalitate, realizat în baza

art. 144 lit. a) din Constituție. Așa fiind, cu acel prilej, textul de lege controlat nu a fost trimis Parlamentului spre reexaminare, deoarece, conform art. 145 alin. (1) din Constituție, invocat de autorul excepției ca fiind încălcat, procedura de reexaminare privește numai „[...] cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit articolului 144 literele a) și b) [...]”, iar nu și cazurile de constatare a constituționalității. Rezultă că în speță nu sunt îndeplinite condițiile ipotezei prevăzute la art. 23 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992, republicată, ceea ce atrage nerelevanța acestui text de lege pentru soluționarea cauzei de către instanța judecătorească și deci inadmisibilitatea, sub acest aspect, a excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Maria Toma în Dosarul nr. 4.964/C/1999 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, excepție ridicată de același autor în cadrul aceluiași dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 noiembrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind prospectul de emisiune al obligațiunilor de stat cu dobândă denominate în valută, seriile VAL 1 USD 2002, VAL 2 USD 2002, VAL 3 USD 2002, VAL 4 USD 2002, VAL 1 DM 2002, VAL 2 DM 2002, VAL 3 DM 2002 și VAL 4 DM 2002

Ministrul finanțelor publice,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 18/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, având în vedere prevederile Legii nr. 81/1999 privind datoria publică și ale convențiilor nr. 19.999/937/2000 și nr. 20.000/501/2000, încheiate între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Agricolă — S.A., respectiv Banc Post — S.A., emite următorul ordin:

Art. 1. — Ministerul Finanțelor Publice anunță lansarea unor emisiuni de titluri de stat, numite *obligațiuni de stat* (cu scadența la 367 și 545 de zile) *cu dobândă denominate în valută*, în sumă de 50.000.000 dolari S.U.A. și 25.000.000 mărci germane, cu următoarele caracteristici:

Seria	Perioada de subscriere	Data emisiunii (data începerii calculului dobânzii inclusiv)	Numărul de zile până la scadență	Data scadenței (data încheierii calculului dobânzii exclusiv)
VAL 1 USD 2002	7–13 martie 2001	16 martie 2001	367	18 martie 2002
VAL 2 USD 2002	7–13 martie 2001	16 martie 2001	545	12 septembrie 2002
VAL 3 USD 2002	19–23 martie 2001	28 martie 2001	367	30 martie 2002
VAL 4 USD 2002	19–23 martie 2001	28 martie 2001	545	24 septembrie 2002
VAL 1 DM 2002	7–13 martie 2001	16 martie 2001	367	18 martie 2002
VAL 2 DM 2002	7–13 martie 2001	16 martie 2001	545	12 septembrie 2002
VAL 3 DM 2002	19–23 martie 2001	28 martie 2001	367	30 martie 2002
VAL 4 DM 2002	19–23 martie 2001	28 martie 2001	545	24 septembrie 2002

Ministerul Finanțelor Publice își rezervă dreptul ca valorile împrumutate să fie majorate în funcție de necesitățile de finanțare a contului general al trezoreriei statului.

Art. 2. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat cu dobândă denominate în valută este de 500 dolari S.U.A. sau 500 mărci germane, cu multiplii aferenți.

Art. 3. — Obligațiunile de stat cu dobândă denominate în valută se pun în vânzare la valoarea nominală, în formă dematerializată.

Art. 4. — Metoda de vânzare este subscripția publică, obligațiunile de stat cu dobândă denominate în valută putând fi cumpărate de persoane fizice și juridice rezidente și nerezidente în România.

Cumpărarea, plata dobânzii și răscumpărarea obligațiunilor de stat cu dobândă denominate în valută se efectuează prin completarea formularelor de către angajații sucursalelor și filialelor autorizate de Banca Agricolă — S.A. și de Banc Post — S.A., care acționează în calitate de agent al statului.

Pentru obligațiunile de stat cu dobândă denominate în valută vândute în perioada 7–13 martie 2001 decontarea (data emisiunilor) va avea loc la data de 16 martie 2001; pentru obligațiunile de stat denominate în valută vândute în perioada 19–23 martie 2001 decontarea (data emisiunilor) va avea loc la data de 28 martie 2001.

După cumpărarea obligațiunilor de stat cu dobândă denominate în valută, în cazul constatării existenței unor bancnote false de către băncile specializate, deținătorul titlului va fi anunțat, i se va restitui contravaloarea bancnotelor autentice, iar banca va prelua titlul, ca deținător, în termen de 10 zile de la data cumpărării.

Obligațiunile de stat cu dobândă denominate în valută se vând în regim nominal, iar calitatea de proprietar al titlurilor este recunoscută deținătorului prin eliberarea unui înscris de către Banca Agricolă — S.A. și Banc Post — S.A.

În cazul în care deținătorul înregistrat nu își poate exercita drepturile plata se poate efectua împuterniciților legali ai acestuia, pe bază de procură notarială, sau, în caz de deces, moștenitorilor legali, pe baza și în limitele stabilite prin certificatul de moștenitor.

Art. 5. — Obligațiunile de stat cu dobândă denominate în valută se negociază pe piața secundară, tranzacționarea acestora efectuându-se prin intermediul participanților

autorizați pe piața titlurilor de stat. Proprietatea asupra acestora va fi înregistrată la Banca Agricolă — S.A. și la Banc Post — S.A., iar orice schimbare a titularului dreptului de proprietate va fi anunțată acestora.

Art. 6. — Tranzacționarea obligațiunilor de stat cu dobândă denominate în valută pe piața secundară nu va fi permisă în ultimele două zile lucrătoare înaintea datei scadenței.

Art. 7. — Rata dobânzii este de:

- 7,5% pe an pentru obligațiunile de stat denominate în dolari S.U.A., lansate pe o perioadă de 367 de zile;
- 8,0% pe an pentru obligațiunile de stat denominate în dolari S.U.A., lansate pe o perioadă de 545 de zile;
- 5,0% pe an pentru obligațiunile de stat denominate în mărci germane, lansate pe o perioadă de 367 de zile;
- 5,5% pe an pentru obligațiunile de stat denominate în mărci germane, lansate pe o perioadă de 545 de zile și se determină conform formulei:

$$D = \frac{N \times r \times z}{365},$$

în care:

D = valoarea dobânzii;

N = valoarea nominală totală a obligațiunilor de stat cu dobândă denominate în valută, deținute;

r = rata dobânzii;

z = numărul de zile pentru care se calculează dobânda (367, respectiv 545 de zile).

Art. 8. — Plata dobânzii se face la data scadenței (data încheierii calculului dobânzii) menționate în tabelul prevăzut la art. 1, iar răscumpărarea poate fi efectuată și după datele menționate.

Nu sunt admise răscumpărările în avans.

Art. 9. — Pentru respectarea perioadelor de deținere de către Ministerul Finanțelor Publice a contravalorii obligațiunilor de stat cu dobândă denominate în valută emise, de 367 și 545 de zile, în situația în care datele decontării sau datele scadenței capitalului și dobânzii sunt zile nelucrătoare în România sau în străinătate, plățile se vor face în ziua lucrătoare imediat următoare, modificându-se în mod corespunzător și tabelul prevăzut la art. 1.

Art. 10. — Regimul fiscal al obligațiunilor de stat cu dobândă denominate în valută, prevăzute la art. 1, este reglementat de legislația în vigoare.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 2 martie 2001.
Nr. 300.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Centrul pentru relații cu publicul și agenții economici, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
